

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorum|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. XI. De Beneplacito.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

II.

Quoties plures ad eandem rem æqualiter sunt obligati, toties unò conventò locum habet beneficium divisionis. Ratio, quia sic æquum est, ut, qui æquales sunt in obligatione, æquales quoque partes præstent in solutione. Hoc igitur beneficio gaudent fidejussores. §. 4. *Instit. de fidejuss.* Mandatores & Constituentes l. fin. *Cod. de constit. pecun.* plures correi debendi *Carpz. P. 2. C. 17. def. 13.* Tutores & Curatores *axio. preced.*

CAP. IX. De Beneficio excussionis seu ordinis.

Axioma I.

Quoties plures sunt tutores, sed unus tamen factò agitur contra alterum, toties locus est beneficio excussionis. Quia maximè æquum est ut ille prius reddat rationes, cui omnium cura & administratio commissa. *Habn ad Wesenb. de admin. & peric. tut. n. 8.* Exemplum est in tutoribus honorariis, quibus præ omnibus hoc beneficium competit.

Limitatio præcipua est, nisi alter solvendo non sit, quòd sublimita: nisi contutor petat, ut suo periculo fiat excussio, & caveat de reliquo solvendo, *Mev. P. 7. Dec. 296.*

II.

Quoties plures ad eandem rem sunt obligati, unus principaliter, alter per consequentiam, toties locus est beneficio ordinis seu toties principalis primùm erit conveniendus. Ratio consistit in ipsa æquitate, quæ suadet ut prius conveniatur, qui vel ob præcipuam culpam seu utilitatem ex re perceptam, sive etiam ob aliam causam principaliter tenetur. Ita ergo gaudebunt hoc beneficio fidejussores simpliciter tales. *Nov. 4. c. 1. pr. sicut & succedanei dñe Nückbürgen* qui sunt fidejussorum fidejussores. Possessores item rei generaliter obligatæ *Nov. 4. c. 2.* Tutores honorarii, *Mev. P. 7. Dec. 397.* Magistratus, si non idoneum dederit tutorem l. 4. C. de Magistr. conven.

Limita nisi is, qui principaliter obligatus est, non possit conveniri, ut, si sit pupillus, *Carpz. P. 2. C. 18. def. 8. n. 5.* Conf. l. 13. pr. ff. de Minor. aut, si difficulter conveniretur vel bona non haberet.

CAP. X. De benemeritis & remunerationibus.

Axioma I.

Causa benemeritorum contractui par est, & privilegium ob benemerita concessum transit in contractum. *Bald. in l. qui se patri 3. C. unde liber. Tiraq. in l. si unquam 8. verbo. donatione. num. 14. C. de Revocand. donat. Decian. consil. 25. num. 35.* Roland à Valle *consil. 76. num. 12. col. 2.* Cravett. *consil. 963. num. 26. vol. 6.*

Unde consequitur, quòd privilegia ob benemerita concessa revocari non possint, *Bald. in l. cum in l. yri ff. de dol. & in l. qui se patri 3. C. in.*

de liber. gloss. in l. si pater 34. §. 1. in verb. irrevocabilis. ff. de donat. & ibid. Ang. & Rom. dicentes, quòd id, quòd alias est revocabile, fiat irrevocabile, si factum sit propter benemerita. *Rip. in l. si unquam. verb. largitus num. 12. C. de revoc. don. Alex. consil. 216. num. 2. vol. 2. Rom. consil. 207. n. 7. col. 1. Rimin. sen. consil. 307. Rim. jun. consil. 540. num. 30. & consil. 556. num. 107. Vult. consil. Marp. 35. vol. 3. n. 13.* Et sicut contractus, ita privilegium ob benemeritum concessum reputetur esse reale, & adheres transitorium *Bald. consil. 335. vol. 1. Menoch. 1. præsumpt. 103. num. 13.* Vultej. inter *consil. Marpurg. vol. 13. consil. 35. num. 11.* Ratio, quia, ut dictum, benemeritorum causa pars est contractus, ita ut quòd meritorum reponendorum nomine ob causant vel præteritam vel futuram conceditur, protinus in contractum transeat. l. Lucius 21. §. fin. ff. ad municipalem. l. quòd semel 5. & ibid. Bart. ff. de decret. ab ordin. faciend. Paul. de Castro in l. digna vox 4. num. 6. C. de LL. Cravett. *consil. 963. num. 26. lib. 5. Capit. decis. 106. num. 2.*

II.

In prohibitis benemerita sunt probanda, nec statatur assertioni concedentis, sed in concessis creditur concedenti circa merita. *Bartol. in l. ambitiosa. col. 2. ff. de decret. ab ordin. faciend.* *Bald. in l. ex his verbis. C. de testam. milit. Dd. communiter in cap. primo. extr. de probat. Roland. à Valle consil. 5. n. 22. Mascard. vol. 1. concl. 184. de probat. Vultejus inter consil. Marp. 35. volum. 2. num. 91.*

III.

Benemeritis viris magnis & in dignitate constitutis aliquid attestantibus fides plenaria adhibenda. *Jaf. consil. 102. num. 3. lib. 2. Cothman. consil. 30. num. 54. Schrad. consil. 43. num. 40. vol. 2.*

IV.

Multa propter benemerita & remunerationem conceduntur, quæ alias prohibentur. l. Agvilius *Regulus 27. l. si pater 34. §. 1. de don.* *Philippus Decius consil. 498. n. 25. Jafon. in d. l. ex hoc jure. num. 57.* Unde est, quòd benemerita sustineant rei Ecclesiasticæ alienationem. l. jubemus nulli 14. pr. vers. scientes. ibi: ad vicissitudinem beneficii. C. de SS. Eccles. *Jaf. in l. ex hoc jure. num. 60. de just. & jur. Tiraq. in l. si unquam. vers. donatione largitus num. 27. C. de revocand. donat. Ruin. consil. 175. num. 4. volum. 1. Menoch. lib. 2. cas. 434. nu. 2. de arbitr. Judic. quæst. Schrad. vol. 2. consil. 39. num. 124.* quia obligatione naturali ad remunerandum beneficientibus tenemur. l. 25. §. consuluit. ff. de hered. petit. *Jafon. in d. l. ex hoc jure. n. 52.* *Wesenb. in parat. num. 5. de O. & A.* Plura & elegantia exempla vide apud *Arum. lib. 2. decis. 5. n. 41. 42. & seqq. l. ad bestias. 31. de panis. conf. Tit. Cod. de auro Coronario ibig. Perez. n. 1. 2. 3.* ubi bene meritis coronæ aureæ dare dicuntur.

CAP. XI.

De Beneplacito.

Axioma I.

Beneplacitum (auff Wohlgefallen) nulli legi subiacet. l. fides commissaria 11. §. 7. ff. de leg. 3. & ibid.

vid. gloss. in verbo volueris. Nat. consil. 608. num. 5. et 3. Engelhart in disp. de vestigal. thes. 22. in fin. Gall. 2. observo. 60. n. 15. Mar. Mager. de Advocat. arm. cap. 16. n. 321. Et quandocumque revocari potest uti tradit Carol. Sapia in l. fin. ff. de consil. princip. c. 3. num. 17. part. 2. Martin. Mager. d. loc. unde clausula reservatoria beneplaciti appositae contractui reddit illum conditionalem. Cephal. consil. 118. num. 9. Panciroli. consil. 35. n. 5. Borelli. consil. 47. n. 17.

II.

Contractus ad beneplacitum tam diu durabilis ac firmus manet, quamdiu alter contractum illum non revocat vel moritur, Martin. Mager. de Advocat. armat. c. 16. num. 322. Sine tamen causalegitima revocari non potest, Capit. Decis. Neapolitan. 116. num. 1. & seq. quem refert & sequitur Caroc. tract. de Locat. & conduct. quæst. 12. num. 13. ubi dicit, Confutem ad beneplacitum positum, non debere sine causa revocari, & quod semper talis concessio intelligatur arbitrio boni viri, & hæc reputetur notabilis limitatio. Bald. in l. meminisse. de offic. Proconsul. & legat. Franc. in c. si de legat. col. 3. de offic. de leg. lib. 6. idem Bald. in l. fin. §. a. num. 4. C. comm. de legat. cum multis per Jason. in l. sic legatum. num. 6. in fin. de leg. 1. Ruin. consil. 181. num. 6. lib. 1. Felin. cap. 1. col. antepen. ubi etiam Andreas ab Exe. num. 391. de consil. Attento tamen communi usu loquendi beneplaciti verbum importat beneplacitum liberum, & non ad arbitrium boni viri refertur, prout eo modo apud Gallos intelligi dicit Guido Papa de c. 475. & Cora. cons. 156. colum. penult. lib. 3. seq. Menoch. de Arbitrar. judic. quæstionibus, quæst. 8. num. 10. lib. 1.

III.

Beneplacitum solvitur morte concedentis, l. locat. precarii quæ rogat. ff. loc. Bart. l. more. n. 17. ff. de juris dict. Gail. 2. obs. 60. num. 15. ubi vid. plur. cap. si gratiosus de Rescript. in 6. Goradin. cons. 22. num. 7. Hinc est quod suspensio facta ad beneplacitum alicujus morte solvatur seu revocetur. vid. latè Hieron. March. ad l. 15. C. de Rei vind. n. 54. cap. seq. sic suspensio banni ad beneplacitum morte finitur. Angel. concl. 217. col. 9. quem sequitur Decius cons. 108. num. 2. vid. Menoch. 2. arbitr. ad consil. 69. num. 5. confer. Tom. 1. R. Jur. Francos. lit. B. verb. beneplacitum. Exempla alia huc pertinentia vide apud Martinum Mager. de advocat. armat. cap. 16. num. 332. & seq.

Regula hæc limitatur t. nisi ad beneplacitum sedis Pontificiæ vel Cæsareæ Majestatis quid sit concessum, tunc enim morte summi Pontificis vel Imperatoris non censetur finitum. Quia eo casu dignitas Papalis vel Imperialis, quæ semper durat, nõ autem persona consideratur per text. in c. si gratiosus de Rescript. in 6. & tradit Bart. in l. centesimis. §. si ita stipulatus. n. 3. de V. O. ubi Jason. num. 13. Idem in l. more. n. 7. de juris d. omnium judic. Decius in cap. ex literis. n. in fin. de consil. Jul. Clar. in præd. Crim. §. ult. quæst. 71. in fin. Covarr. d. c. 15. n. 2. & Johan. Bolognet. cons. 2. num. 9. Quando autem concessio dicatur

respicere dignitatem concedentis vel ipsam personam privatam, explicant Ruin. Capic. & Covar. var. resolut. lib. 3. c. 15.

Hinc officialis ad beneplacitum Principis reputatur perpetuus. Alexand. in l. Principalibus. in fin. ff. si cert. petat. & ibi latè Jas. Bart. in l. de pupillo. §. si quis ipsi Prætori. quæst. 3. ff. de nov. oper. nunciat. Cyn. Bald. in l. quisquis C. si cert. petatur. Jason. in l. sufficit. notab. 2. Dig. de condit. indeb. Chassan. in consuet. Burgund. rubr. 1. §. 6. num. 82. Tiraquevel. de Retr. convent. §. 2. gloss. 1. num. 74. Ratio prædictorum est, quia ipsa dignitas, non persona, est causa finalis intentionis, secundum Prapof. in §. illud. fin. num. 1. in fin. Afflic. num. 1. per cap. quoniam. & ibi Abb. de offic. de legat. Panoromit. in cap. quoniam de offic. de leg.

Secus si inditeris concessionis scriptum sit ad beneplacitum Romani Pontificis vel Imperatoris: Eo enim casu per mortem hujus vel illius concessum expirat, quia tunc magis spectatur persona, quam dignitas, ut tradit Philipp. Franc. in cap. si gratiosus. num. 8. ubi multos allegat. adde Covarr. lib. 3. variar. resolut. c. 15. num. 2. adversus Bald. Lap. & Gum. Quod fortius procedit, si scriptum sit ad beneplacitum Papæ, Cæsaris, vel Regis nostri, ut voluit Bald. & Philipp. Franc. numero septimo, in dict. capit. si gratiosus advers. Joh. Andr. Card. Imol. in cap. literis de Rescript. Quod tamen non procedit, quando esset appositum beneplacitum impersonaliter, ut donec Papæ vel Regi placuerit: ita Bald. & Philipp. Franc. d. loc. ver. quod tamen limitatur in quo ut arbitror fundatur, quod decisum refert Capyc. Decis. 136. n. 4. concessionem ad beneplacitum regium, non extingui morte Regis. Ratio, quia tunc demum cum voluntas a certa persona dependet, moritur cum persona, tradente Bartol. in l. locatio. 4. ff. Locat. & in l. centesimis. §. fin. colum. 2. vers. ultim. formo hic unam. ff. de Verb. Oblig. Cyn. in l. fin. & ibid. Bald. in 6. quæst. C. de contr. empt. Alexandr. in d. l. centesimis. §. fin. alias. l. seq. de Verb. Oblig. & in l. post dotem. ff. solut. matrim.

Notandum, quod hic de morte dicitur, non extendi ad mortem civilem, per eam enim non cessat voluntas vel beneplacitum, sicut dicitur in deportato in l. cum pater 77. §. hereditatem 4. ff. de leg. 2. neque enim mors civilis æquiparatur naturali, nisi in casibus in jure expressis, ut per gloss. in c. 1. de offic. Vicar. & gloss. in cap. placuit 10. quæst. 1. Bartol. in l. ex ea parte. 121. §. in Insulam. ff. de Verb. Oblig. Plures limitatos casus huc spectantes vid. apud Martin. Mager. de Advocat. armat. cap. 16. n. 344. & seqq.

CAP. XII.
De Benevolentia.

Axioma I.

Benevolentia & justitia conservant imperia. Benbello in safc. prim. part. 2. capite. 1. Vent. de Valent. in Parth. litig. lib. 1. cap. 6. n. 24. Hinc merito benevolentia populi Principum thesaurus, prædiumque firmissimum dicitur à Besold.